

VIJFDE ZONDAG DOOR HET JAAR (B)

EERSTE LEZING (Job 7, 1-4.6-7)

Uit het boek Job.

Job sprak: Moet een mens niet zwoegen op aarde en dagen maken van een dagloner? Zoals een slaaf verlangt naar schaduw, en zoals een dagloner uitziet naar zijn loon, zo ken ik vruchteloze maanden, en nachten vol getob zijn mij toebedeeld. Wanneer ik lig zeg ik: Zal ik opstaan? Maar de avond duurt lang. En tot de ochtend ben ik vol onrust. Mijn dagen verschieten sneller dan een weversspoel, ze lopen af, zonder hoop. Bedenk, mijn leven is een zucht, ik zal geen geluk meer zien.

TUSSENZANG (Ps 147)

Hoe goed is het om te spelen voor onze God,
hoe feestelijk is het om een lofzang te zingen
voor de HEER, die Jeruzalem herbouwt,
die het verspreide volk van Israël bijeenbrengt.

Hij heelt hun hart, dat gebroken is,
Hij verbindt hun wonden.
Het aantal van de sterren bepaalt Hij,
Hij geeft ze allemaal een naam.

Groot is onze Heer en veelzijdig is zijn kracht,
zijn inzicht kent geen grenzen.
De HEER is een steun voor de armen,
maar de hoogmoedigen laat Hij in het zand buigen.

TWEEDE LEZING (1 Kor 9, 16-19.22-23)

Uit de eerste brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Korinte.

Broeders en zusters: Dat ik het evangelie predik, is voor mij niets om me op te beroemen: ik kan niet anders. Wee mij als ik het evangelie niet verkondigde! Als ik het uit eigen beweging zou doen, dan had ik recht op loon; maar ik doe het niet uit eigen beweging, het is een taak die mij is toevertrouwd. Wat is dan mijn loon? Dat ik het evangelie kosteloos verkondig en geen gebruik maak van het recht dat het evangelie mij geeft. Hoewel ik van niemand afhankelijk ben, heb ik me toch de slaaf gemaakt van allen, om zoveel mogelijk mensen voor Christus te winnen. Met de zwakken ben ik zwak geworden om de zwakken te winnen. Ik ben alles wat je maar wilt om in elk geval een paar mensen te redden. En ik^o doe alles voor het evangelie om er ook zelf deel aan te krijgen.

EVANGELIE (Mc 1,29-39)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus.

Vanuit de synagoge gingen ze regelrecht naar het huis van Simon en Andreas, samen met Jakobus en Johannes. De schoonmoeder van Simon lag met koorts op bed, en meteen spraken ze met Hem over haar. Hij ging naar haar toe, pakte haar bij de hand en liet haar opstaan. De koorts verliet haar, en ze bediende hen. Avonds, toen de zon was ondergegaan, brachten ze allen bij Hem die ziek waren en die van demonen te lijden hadden. Heel de stad was samengestroomd voor de deur. Hij genas vele zieken van allerlei kwalen, en Hij dreef veel demonen uit; Hij stond de demonen niet toe te spreken, omdat ze wisten wie Hij was. En in alle vroegte, het was nog nacht, stond Hij op, ging naar buiten naar een eenzame plaats en bleef daar bidden. Simon en zijn metgezellen gingen Hem achterna, en ze vonden Hem en zeiden tegen Hem: 'Iedereen zoekt U.' Hij zei hun: 'Laten we ergens anders heen gaan, naar de dorpen in de buurt, zodat Ik ook daar kan verkondigen. Want met dat doel ben Ik weggegaan.' En Hij ging in heel Galilea in hun synagogen verkondigen en dreef de demonen uit.